

Vårsalong utan sting

RECENSION Liljevalchs 30 januari – 30 mars

Det är alltid roligt att gå på [Vårsalongen](#). Vårsalongen är en institution i Stockholms konstliv och lockar alltid mycket folk. Att inträdet i år är nästan gratis – tio kronor, gör ju ingen ledsen. Det är mångfalden som gör Vårsalongen. Att det är spretigt, med humor, blandat vackert och tänkvärt och många olika tekniker. Så också i år.

Med detta sagt är årets salong ganska intetsägende.

Ett återkommande tema är hus. Bäst gillar jag "Mina hem" av [Henrik Eriksson](#). Blir inspirerad att göra en egen bildsamling av alla ställen jag bott på.

Men favoriten blir den stora svarta katten – Ghost cat, av Niki Lindroth von Bahr. Det är den du ser på bilden till den här texten. Så här skriver Niki själv om katten: "En svart katt sägs spöka i Vita husets kulvertar. Den visar sig för säkerhetspersonalen före politiska val eller tragedier. Vid första anblicken är det en vanlig katt, men då den märker att den blivit upptäckt sväller den till enorm storlek för att sedan antingen attackera eller "explodera". Ghost Cat är en del i mitt undersökande av djur som förekommer i moderna mytbildningar och konspirationsteorier."

Så gillar jag [Grisen Kjell](#) av Marie Kjellqvist. Djur är alltid fint.

Men Vårsalongen 2015 kommer inte att gå till historien för mig. Var är fotografierna?

Allra mest saknar jag det politiska. Det som tar pulsen på samtiden och som provocerar. De stickade [kondomerna i Pride-färger till Putin](#) av Mälle Zeilon Lagerkvist är roliga. I

övrigt är nog salongen mest ett "jaha". Och på Blå Porten var det för fullt för att vi skulle kunna fika.

Anna Fredriksson